

1 Mei 1917.

No. 9.

22e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

En aldus wees ik, de Heere God, de dagen van den proeftijd des menschen aan; opdat hij door zijnen tijdelijken dood, in onsterfelijkheid tot het eeuwige leven mocht verrijzen, zelfs zooveel als er gelooven zouden; en zij die niet gelooven, tot eeuwige veroordeeling, want zij kunnen van hunnen geestelijken val niet verlost worden omdat zij zich niet bekeeren; want zij willen de guisternis liever hebben dan het licht, en hunne daden zijn boos, en zij ontvangen hun loon van dengene wien zij verlangen te gehoorzamen.
Openbaring aan Joseph den Zlener, Sept. 1839

ALLEN ZULLEN GEOORDEELD WORDEN VOLGENS HUNNE
WERKEN EN NIET VOLGENS NAAM OF STAND.

Redevoering, gehouden in den tabernakel te Salt Lake City, door
Ouderling JAMES E. TALMAGE, op Zondag 29 October 1916.

Vertaald door J. J. v. LANGEVELD.

(Vervolg van blz. 113.)

En de volgende vertaling of beteekenis werd aan hen door openbaring gegeven: „Sprekende van de opstanding der dooden, aangaande diegenen, welke de stem van den Zoon des menschen zullen hooren en voortkomen; die het goede gedaan hebben in de opstanding der rechtvaardigen, en die het kwade gedaan hebben in de opstanding der onrechtvaardigen”. (L. en V. 76 : 16 en 17). En Joseph voegt er aan toe: „Nu, dit veroorzaakte dat wij ons verwonderden,” en wel mocht het de menschen verwonderen, want het was vóór dien tijd nimmer verklaard, dat er een afzonderlijke opstanding zoude zijn voor de onrechtvaardigen. Daarna werd getoond aan deze profeten, dat er verschillende graden bereid waren voor de zielen der menschen, zooals te voren was afgebeeld in de uitspraak van Paulus, aangaande de heerlijkheid der hemelsche lichamen, als vergeleken bij de maan, en die van eene andere heerlijkheid, welke hij niet noemt, en welke vergeleken kan worden bij de heerlijkheid der sterren. Er werd aan Joseph Smith en Sidney Rigdon getoond, dat er eene plaats bereid is voor diegenen, welke de groote zonde bedreven hebben, waarvoor geene vergiffenis is: de verloochening van den Heiligen Geest, de zonde in het volle licht der kennis, aannemende het getuigenis van Christus, en daarna Christus verwer-

pende. Dezen, de zonen des verderfs, zooals zij genoemd worden, zullen aangewezen zijn te verblijven in gezelschap van den duivel en zijne engelen. En aangaande hen zegt de openbaring: „Dat al de werken Zijner handen, uitgezonderd deze zonen des verderfs, die den Zoon verloochenen, nadat de Vader Hem geopenbaard heeft,” zalig zullen worden in zekere graden.

„Daarom,” ik lees verder (L. en V. 76) „behoudt Hij allen, uitgenomen hen. Zij zullen heengaan in de eeuwige straf.” Zoodat, met betrekking tot de eindbestemming der menschheid allen, uitgezonderd de zonen des verderfs, zalig zullen worden, maar niet allen in denzelfden graad. Deze toestand wordt uitgedrukt in die scherpzinnige opmerking van den profeet van den nieuwen tijd: „Eén mensch is zalig en anderen kunnen ook zalig zijn, maar in andere graden”; en gij ziet, de vraag is niet zoo eenvoudig als het wel schijnt, of er velen of weinigen zalig zullen worden. Maar zich afwendende van het donkere schilderij, waarin de toestand van de zonen des verderfs wordt getoond, gaat de openbaring verder, en de profeet verklaard met nadruk:

„En wederom, wij geven getuigenis, want wij zagen en hoorden en dit is de getuigenis van het Evangelie van Christus, aangaande hen die in de opstanding der rechtvaardigen voortkomen; die zijn het die het getuigenis van Jezus ontvingen, en in Zijnen naam geloofden, en gedoopt werden volgens de wijze van zijne begrafenis; zijnde in het water in Zijnen naam begraven, en dit overeenkomstig het gebod, dat Hij gegeven heeft, dat zij door het houden van Zijne geboden van al hunne zonden gewasschen en gereinigd mochten worden, en den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen van hem, die tot deze macht verordineerd en verzegeld is. En die door geloof overwinnen, en verzegeld worden door den Heiligen Geest der belofte, welke de Vader uitstort op allen die rechtvaardig en getrouw zijn. Die zijn het, welke de Kerk van den Eerstgeborene zijn. Die zijn het, in wier handen de Vader alle dingen gegeven heeft; die zijn het, welke Priesters en Koningen zijn, welke van Zijne volheid en van Zijne heerlijkheid ontvangen hebben, en Priesters des Allerhoogsten zijn, naar de orde van Melchizedek, welke naar de orde van Henoch was, welke naar de orde van den Eeniggeboren Zoon was; daarom, gelijk geschreven is, zij zijn Goden, zelfs de zonen Gods; daarom zijn alle dingen hunner, hetzij leven of dood, of tegenwoordige of toekomstige, allen zijn hunner en zij zijn van Christus, en Christus is van God; en zij zullen alle dingen overwinnen; daarom laat niemand in den mensch roemen, maar laat hem liever in God roemen, die alle vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen; dezen zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Christus voor immer en altoos wonen. Dezen zijn het, die Hij met zich zal brengen, wanneer Hij op de wolken des hemels zal komen om over Zijn volk op de aarde te

regeeren. Dezen zijn het die deel zullen hebben in de eerste opstanding. Dezen zijn het die zullen voortkomen in de opstanding der rechtvaardigen. Dezen zijn het die tot den berg Zion gekomen zijn, en tot de stad des levenden Gods, de hemelsche plaats, de allerheiligste. Dezen zijn het die tot een ontelbaar gezelschap van engelen gekomen zijn, tot de algemeene vergadering en Kerk van Henoch, en van den Eerstgeborene. Dezen zijn het, wier namen in den hemel geschreven zijn, alwaar God en Christus de rechters van allen zijn. Dezen zijn het, die rechtvaardige mannen zijn, volmaakt gemaakt door Jezus, den Middelaar van het nieuwe verbond, die deze volmaakte verzoening door het vergieten van Zijn eigen bloed bewerkte. Dezen zijn het wier lichamen celestiaal zijn, wier heerlijkheid die van de zon is, zelfs de heerlijkheid van God, de hoogste van allen, wier heerlijkheid bij de zon, als zinnebeeld, vergeleken wordt," de hoogste graad, waarin de zaligheid, door de verhooging, wordt vervangen of terzijde gezet.

Nu, zullen er velen of weinigen zijn die deze verhooging zullen verkrijgen? Alleen zij, die kloekmoedig waren in den dienst van God en die in alle opzichten gewillig waren de wetten en verordeningen van het Evangelie te gehoorzamen. Niet degenen, welke zich onthielden van de meest ernstige zonden, maar ook weigerden goed te doen, welke vermeden hebben iets te doen wat zeer verkeerd is, maar toch te traag waren om veel goed te doen; deze verhooging is niet de staat, welke zij zullen verkrijgen. Van hen lezen wij verder :

„En wederom, wij zagen de terrestriale wereld, en ziet, deze zijn het die terrestriaal zijn, wier heerlijkheid verschilt van die der Kerk des Eerstgeborenen, die de volheid des Vaders ontvangen hebben, zooals de maan verschilt van de zon in het uitspannel. Ziet, dezen zijn het, die zonder wet stierven. En eveneens zij, die de geesten der menschen zijn, in de gevangenis, die de Zoon bezocht, en tot wie Hij het Evangelie predikte, opdat zij geoordeeld mochten worden maar den mensch in het vleesch; die het getuigenis van Jezus niet ontvingen in het vleesch, maar naderhand. Dezen zijn het, die eerbare menschen der aarde zijn, die door de bedriegerij der menschen verblind werden. Dezen zijn het, die van Zijne heerlijkheid ontvangen, maar niet van Zijne volheid. Dezen zijn het, die van de tegenwoordigheid des Zoons ontvangen, maar niet van de volheid des Vaders; daarom zijn zij terrestriale en niet celestiale lichamen, en verschillen in heerlijkheid zooals de maan van de zon verschilt. Dezen zijn het, die in de getuigenis van Jezus niet kloekmoedig zijn; daarom verkrijgen zij niet de kroon in het koninkrijk van onzen God." Een zeer treffend verschil nietwaar, dat gemaakt is tusschen diegenen welke de celestiale verhooging zullen verkrijgen, en hen, die alleen terrestriale zaligheid zullen ontvangen, Zij waren eerbare menschen der aarde, niettemin zij waren niet kloekmoedig en niet gewillig om opofferingen te maken.

„En wederom, wij zagen de heerlijkheid van de telestialen, welke heerlijkheid minder is, zooals de heerlijkheid der sterren verschilt van die der maan in het uitspansel. Dezen zijn het, die niet het Evangelie van Christus, noch het getuigenis van Jezus ontvingen. Dezen zijn het die den Heiligen Geest niet verloochenen. Dezen zijn het die ter helle nedergeworpen zijn. Dezen zijn het, die niet van den duivel zullen verlost worden, tot op de laatste opstanding, totdat de Heere, zelf Christus het Lam, Zijn werk zal voleindigd hebben. Dezen zijn het, die van Zijne volheid in de eeuwige wereld niet ontvangen, maar van den Heiligen Geest door de bediening der terrestrialen, en de terrestrialen door de bediening der celestialen; en de telestialen ontvangen het eveneens door de bediening van engelen, die aangewezen zijn dienende geesten voor hen te zijn, want zij zullen erfgenamen der zaligheid zijn. En aldus zagen wij in het hemelsche visioen de heerlijkheid van de telestialen, welke alle begrip te boven gaat, en niemand weet het, dan hij aan wien God het geopenbaard heeft. En aldus zagen wij de heerlijkheid der terrestrialen, welke in alle dingen de heerlijkheid der telestialen overtreft, zelfs in heerlijkheid, en in macht, en in kracht, en in heerschappij. En aldus zagen wij de heerlijkheid der celestialen, welke in alle dingen overtreft — waar God, zelf de Vader, op Zijnen troon voor immer en altoos regeert”.

En ik lees verder aangaande het karakter van de erfgenamen der telestiale wereld:

„En de heerlijkheid der telestialen is één, zooals de heerlijkheid der sterren één is, want zooals de eene ster van de andere in heerlijkheid verschilt, evenzoo verschilt de een van de andere in heerlijkheid in de telestiale wereld; want dezen zijn het die van Paulus, en van Apollos en van Cefas zijn. Dezen zijn het, die zeggen dat zij van deze of gene zijn, — sommigen van Christus, sommigen van Johannes, sommigen van Mozes, sommigen van Elias, sommigen van Esajas, sommigen van Jesaja en sommigen van Henoch; doch ontvangen het Evangelie niet, noch het getuigenis van Jezus, noch de profeten, noch het eeuwige verbond. Ten laatste van allen, dezen zijn het, die niet met de heiligen zullen vergaderd worden, om in de Kerk van den Eerstgeborene opgenomen en in den wolk ontvangen te worden. Dezen zijn het, die leugenaars zijn, toovenaars, overspelers, hoereerders en al wie de leugen liefheeft en doet. Dezen zijn het, die den toorn van God op aarde verduren. Dezen zijn het, die de straf van het eeuwige vuur ondergaan. Dezen zijn het, die ter helle nedergeworpen zijn en den toorn des Almachtigen Gods ondergaan, tot de volheid der tijden, wanneer Christus al Zijne vijanden onder Zijne voeten zal onderworpen en Zijn werk volmaakt hebben.”

Ik verwijs naar de vraag: „Heere, zullen velen of weinigen zalig worden?” Nu, ik lees in het vervolg van deze hedendaagsche openbaring

„Maar ziet, wij zagen de heerlijkheid en de bewoners der telestiale wereld, dat zij zoo ontelbaar waren als de sterren in het uitspansel des hemels, of als het zand aan den zeeoever, en hoorden de stem des Heeren, zeggende: deze allen zullen de knie buigen, en iedere tong zal belijden tot hem, die voor immer en altoos op den troon zit; want zij zullen volgens hunne werken geoordeeld worden, en ieder zal volgens zijne eigene werken, zijne eigene heerschappij ontvangen, in de woningen die bereid zijn. En zij zullen dienstknechten des Allerhoogsten zijn, maar waar God en Christus wonen, kunnen zij niet komen door werelden zonder einde.”

Deze geschriften kan ik ter onderzoek aanbevelen. Zij zijn van levende belangrijkheid. De vraag, aan Christus gedaan op Zijne reis naar Jeruzalem, kan niet met een enkel woord beantwoord worden. Vraag u zelve opnieuw af wat bedoeld wordt met zalig worden. Wat moeten wij verstaan door zaligheid? De erfgenamen van de telestiale wereld zijn gevrijwaard van het noodlot van de zonen des verderfs. 't Is waar, zij zijn nedergeworpen ter helle, deze volgelingen van Paulus en van Mozes, van Jesaja en van Cefas, sommigen van de eene, en sommigen van een ander, die Christus niet ontvangen en de getuigenis der waarheid verworpen hebben. Zij zijn vrij van deze straf, maar wat beteekent deze graad van zaligheid, vergeleken bij de hoogere? In dat koninkrijk zijn ontelbare graden, verschillend van elkander, zooals de eene ster in glans verschilt van de andere, en zij zijn niet allen geoordeeld even schuldig te zijn, want wij lezen dat ieder van hen zal ontvangen, in overeenstemming met hunne werken, wanneer zij den laatsten penning betaald zullen hebben voor de zonden, welke zij begaan hebben, hetzij door weigeren van goeddoen, door nalatigheid of door bewuste overtredingen. En dan, zij zullen voortkomen. Waartoe? Tot verhooging? Neen. Tot deze graad van zaligheid: Zij zullen dienstknechten zijn, niet direct van den Vader, noch van den Zoon, maar van engelen, welke geroepen zijn te dienen in de heerschappij van dat telestiale koninkrijk, want waar God en Christus zijn, daar kunnen zij niet komen, werelden zonder einde. Nalatigheid of verzuim kan niet gemakkelijk worden goedgeemaakt.

De verwaarloozing van den tijd, en de gelegenheid, welke den mensch tot bekeering gegeven is, zullen van eeuwig gevolg zijn. Wij verkondigen, deze Kerk verkondigt, aan de hand der heilige schriften, dat bekeering mogelijk zal zijn na den dood; maar de profeten verhieven hunne stemmen om te waarschuwen tegen de gedachte dat daarom een mensch straffeloos den dag van bekeering hier zou kunnen uitstellen en zich troosten met de gedachte dat hij hiernamaals zich bekeeren kan. De woorden van den apostel van ouds zijn in deze dagen van toepassing op elk onzer: „Jaag naar het eeuwige leven,” (1 Tim. 6:12) wanneer er gelegenheid voor is. En de dringende vermaning

van Christus klinkt wederom: „Strijdt om in te gaan door de enge poort, terwijl deze open is, want eene groote menigte zal zoeken in te gaan, nadat de deur gesloten is.” Grijp naar de gelegenheden, de voorrechten, die in dit leven gegeven zijn, want deze zullen niet altijd in ons bereik zijn; en het leven, hetwelk wij zullen leiden na den dood, zal het directe, natuurlijke, onvermijdelijke gevolg zijn van het leven, hetwelk wij hier geleid hebben.

Velen hebben zich de gedachte eigen gemaakt, dat alle menschen in een zekeren zin gelijk zijn of zullen worden. Maar ik vraag u: wanneer? Wee degenen, die hun leven besteden om te trachten zulk een onmogelijken toestand, absoluut in strijd met het plan van God, voor te stellen, dat alle menschen gelijk zijn!

In onze nationale wetten zijn alle menschen gelijk in de rechten van het burgerschap, in de gelegenheden des levens, maar zij zijn niet gelijk ten opzichte van de wijze, waarop zij van deze gelegenheden gebruik maken en het laten gelden van hun burgerrecht. Was er ooit een tijd, dat de kinderen van God gelijk waren? Zij waren niet gelijk vóór zij in het vleesch geboren waren, toen zij in dien toestand waren, waarvan wij spreken als onze eerste kindsheid of ons voorbestaan; we waren daar toen niet gelijk. Lees dat wondervolle visioen, de openbaring van God aan Abraham, opgeteekend in het Boek van Abraham, waarin de Heer aan dezen ouden patriarch de persoonlijke intelligenties toonde, de georganiseerde wezens, welke bestonden in een onbelichaamden toestand, geestelijke wezens, eer de wereld was. Waren zij gelijk? Abraham werd getoond, dat onder hen sommigen waren, groot en edel, en als sommigen in verhouding grooter en edeler waren, waren daar ook anderen, die niet zoo groot en edel waren. Dus daar waren verschillende graden; en deze grootheid, die edelheid, was aangeboren en ging niet verloren door de geboorte in het vleesch, evenmin als dat de intelligentie, welke wij in dit leven verkrijgen, verloren zal gaan door den dood van het lichaam. Want de Heer zeide inderdaad tot Abraham: „Abraham, het is uit deze edelen en grooten, dat Ik Mijne leiders en heerschers kiezen zal. Aan hen zal Ik op aarde de meer belangrijke zendingen toevertrouwen”, en ik denk, dat wij met volle recht deze woorden zóó mogen lezen: „Het is uit dezen, Abraham, dat ik mijne profeten kiezen zal, mijne leiders in de dingen, welke betrekking hebben op de geestelijke ontwikkeling van mijne kinderen op aarde; het is uit dezen, dat Ik de groote uitvinders gekozen heb, mijne groote ontdekkers. Columbus was één van hen, en ook Washington was onder hen. Menschen die gewillig waren alles op te offeren voor waarheid en recht.”

Denk niet dat met leiders alleen menschen bedoeld worden, die in deze wereld een ambt verkregen hebben, hetzij in kerk of staat. God heeft leiders gekozen in de nederigste omstandigheden des

levens, heerschers zonder vermaardheid. Menschen zijn dikwijls gekozen voor zekere ambten, omreden hunne grootheid. God kiest Zijn leiders, omreden hunne geschiktheid. De eersten worden gekozen naarmate van hunne aanzienlijkheid, bezittingen of stoffelijke dingen; de anderen om hunne hoedanigheden en begaafdheden. Een mensch moge eene groote reputatie hebben, maar alleen de gekozenen en nuttigen hebben groote karakters. Reputatie is wat de menschen omtrent ons zeggen, karakter is, wat bij God bekend is.

En zoo is het met de onbelichaamde heirscharen; en gij en ik waren onder hen, welke aan Abraham getoond werden. Sommigen van hen waren van betrekkelijk lageren trap, middelmatig; sommigen van hen waren edel en groot, vóór zij geboren waren. Het is niet noodig uw tijd in beslag te nemen om u te zeggen, dat de menschen op aarde niet gelijk zijn, wat begaafdheid, handeling, macht of karakter aangaat. Maar, zult gij zeggen, in het hiernamaals zullen wij allen gelijk zijn. Zal dit het geval zijn? Waarom zegt gij zulke dingen? Wat weet gij van het hiernamaals, buiten hetgeen God geopenbaard heeft? En geeft het geopenbaarde woord u het recht om zulk eene gedachte te koesteren? Het graf, zegt men, maakt allen gelijk. O ja, in een figuurlijken zin, maar het graf heeft alleen heerschappij over het lichaam, het sterfelijke lichaam, en ik stem toe dat doode lichamen allen gelijk zijn, niet in bijzonderheden misschien; ik geef toe, dat het lichaam van een millionair juist zoo spoedig zal verteren als het lichaam van een minder goed bedeelde, en even spoedig zieken zal, maar dit zijn de lichamen slechts. Het graf stelt zich zelve aan als de groote gelijkmaker van de vleeschelijke tabernakels, maar het lichaam is niet de mensch.

Wij waren niet gelijk in onzen geestelijken staat, in de onsterfelijke werelden, we zijn hier niet gelijk, en we zullen nooit gelijk zijn in het hiernamaals. De vele woningen zouden niet bereid zijn in verschillende tragsgewijze opklimmingen, als allen zullen geplaatst worden in dezelfde conditie. Mijne vrienden, wij zullen aan de andere zijde van het graf meer graden vinden, dan wij ooit gedroomd hebben. Gij spreekt hier van de aristocratie, de meergegoeden, tot wij komen aan den middenstand, en dan het mindere volk, wat God liefheeft, wensch ik er aan toe te voegen. Het is onze wensch, van sport tot sport op te klimmen hooger en hooger op de maatschappelijke ladder; en sommigen, die niet zoo hoog kunnen klimmen, als zij gaarne wenschten, troosten zich door te zeggen: „Het zal alles wel zijn aan de andere zijde van het graf, wij zullen daar allen gelijk zijn.” Dit zal echter niet het geval zijn. Het zal moeilijker zijn daar in de gemeenschap op te klimmen, dan hier. Ge kunt hier uw weg soms bereiden door geld, maar daar zullen andere grondslagen van klasse-verdeeling zijn. Gij weet, hier rangschikken wij het volk, naar

hetgeen zij verkregen hebben, maar daar zullen wij gerangschikt worden naar hetgeen wij zijn.

Zelfs onder degenen, die ter helle nedergeworpen zijn, zullen vele graden zijn; en voor hen zijn woningen bereid, in welken zij zullen ingaan, nadat zij den laatsten penning betaald zullen hebben voor hunne overtredingen in het vleesch, maar in zekeren zin zullen zij betalen voor hun verzuim, door al de eeuwen, die komen zullen. Gij vraagt: „Zal er dan geen ontwikkeling zijn na den dood?” O, zeker, er zou eene verandering in de natuur moeten komen indien ontwikkeling zou ophouden te bestaan; maar ontwikkeling zal komen langs verschillende lijnen, en er zullen sommigen zijn, die vlugger ontwikkelen; zij zijn diegenen, welke de verhooging verkregen hebben van de celestiale wereld of koninkrijk of heerlijkheid; en er zullen anderen zijn, welke zullen ontwikkelen in het terrestriale koninkrijk; en weer anderen in de nog lagere, telestiale heerlijkheid, als dienende dienst-knechten; maar het zal zoo volslagen onmogelijk zijn voor diegenen, welke de laatstgenoemde heerlijkheid verkregen hebben, om met hen Goden te worden, welke de celestiale glorie verworven hebben, als het onmogelijk is voor de wilde houtappel om tot een tamme te ontwikkelen. Nu, de wilde appel moge gekweekt worden en voor verbetering vatbaar zijn, tot hij de tamme appel op zij streeft, maar hij zal nimmer een pruim of perzik worden. En wij gelooven niet dat honden of apen aan het ontwikkelen zijn om menschen te worden, noch in deze wereld, noch in de toekomstige, hoewel, in figuurlijken zin, we vele voorbeelden zien van achteruitgang, dat ons doet gelooven, dat de verandering van proces in zekere mate waar is. En aldus, mijne broeders en vrienden, we zijn als burgers allen gelijk voor de wet, en de stem van den man, welke slechts 125 pond weegt, telt even goed als de stem van den reus van 300 pond, mits de onderscheidene stemmen slechts eenmaal zijn uitgebracht; maar in talenten, begaafdheden en karakter zijn we niet gelijk, en waren we niet gelijk; noch zullen we gelijk zijn in de mate van verwoesting onzer persoonlijkheid.

De redevoering dan is langzamerhand gebracht in de richting van ontwikkeling, dat antwoord op de vraag: „Zullen velen of weinigen zalig worden?” De weg tot zaligheid staat voor allen open. In dit opzicht zijn we allen gelijk, maar in onze neigingen of gewilligheid om het Evangelie aan te nemen en er bij te verblijven, zijn we niet gelijk. Ik bid voor ontwikkeling, opdat wij mogen verstaan, dat orde en systeem de overhand hebben in de plannen van God ten opzichte van de eeuwigheid, zoowel als van het heden, en dat wij een nuttig gebruik mogen maken van de gelegenheden, welke in dit leven aan ons gegeven zijn, en dat wij mogen grijpen naar het eeuwige leven, terwijl wij de gelegenheid hebben, in den naam van Jezus Christus, Amen.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

DE PRACTISCHE GODSDIENST VAN DE HEILIGEN.

Redevoering, gehouden te Rotterdam, op Zondag 22 April 1917, door
Ouderling B. TIEMERSMA.

Het evangelie, in deze laatste dagen opnieuw van den hemel geopenbaard strekt, even als het altijd deed, niet alleen ter verkrijging van geestelijk goed, wat van waarde enkel zou zijn in het leven na dit leven, maar daarentegen is het evangelie noodig om in de eerste plaats het leven hier op aarde op te bouwen. Het persoonlijke leven zoowel als het leven der gemeenschap, en omgekeerd.

Ten opzichte van deze zaak maakt, even als bij zoovele andere dingen, het „Mormonisme” eene uitzondering op de verschillende secten van den dag. Wij willen daarmede natuurlijk niet zeggen dat de godsdienst van de ons omringende Christenen niet tot doel heeft de menschen, en daardoor de gemeenschap, te verbeteren, maar toch is de zienswijze van datgene wat de wereld het „Mormonisme” noemt en door ons het „genootschap van de Kerk van Jezus Christus” wordt geheeten, — geheel anders.

Dat andere inzicht vloeit wel in de eerste plaats voort uit de begrippen die, naar wij weten, als godsdienstig genootschap, alleen bovengenoemde Kerk huldigt, betreffende de levensverhoudingen van het voorgaande, dit, en het toekomstige leven. Het evangelie, ons in deze tijden opnieuw geopenbaard, laat nadrukkelijk haar licht schijnen op de gedachte dat er geen drie afzonderlijke perioden bestaan in het daarzijn van de intelligentie, in dit leven m e n s c h geheeten, maar dat èn het bestaan aan de voorzijde der geboorte. èn dat hier op aarde, èn dat aan de andere zijde, zoowel vóór als nà de te verwachten opstanding, één groot aaneengeschalk geheel is, alleen afgewisseld door den aanvang der onderscheiden perioden die dat bestaan heeft door te maken bij de verandering van de levenstoestanden. Het bestaan der intelligentie aan de voorzijde der geboorte, heeft tot doel tot voorbereiding te strekken voor de loopbaan op aarde, terwijl daarentegen weer de loopbaan op aarde tot oogmerk heeft als voorbereiding te dienen voor het leven aan de andere zijde van het graf. Al de ondervindingen, hier opgedaan, al hetgeen geweten en gekend wordt, alles wat wordt aangeleerd als een gevolg van de ontwikkeling van den geest, zal in de eeuwige werelden die te komen staan, en waarvan door ons hier de grenzen nog onmogelijk hunnen worden overzien, ten nutte strekken

van het individu dat zich de kennis en vooruitgang dienaangaande heeft eigen gemaakt.

Voorts vloeit dat andere inzicht — waardoor de noodzakelijkheid wordt beseft nadruk te leggen op de maatschappelijke zaken zoowel als op de belangen van het geestelijke leven — voort uit het begrip dat, in de tijden der opstanding en in die der openbaarwording van hen die reeds zijn opgestaan, er even zoowel een maatschappelijk leven zal zijn, wat niet alleen in stand moet worden gehouden, maar zelfs tot steeds hoogere trappen dient te worden ontwikkeld, als zulks thans het geval is.

De Heiligen der Laatste Dagen gelooven in eene vleeschelijke opstanding. Zij gelooven dat niet alleen het enge kringetje van eigen geloofsgenooten het voorrecht zal hebben deel te nemen aan die opstanding, maar dat millioenen van wezens, even zoo vele millioenen als ooit de aarde hebben bevolkt, voort zullen komen in de opstanding, al zullen allen dan ook bij lange na niet voortkomen in dezelfde periode of tijdsgewricht. In den tijd nu van die opstanding — het valt zeer gemakkelijk na te gaan — zullen, al is het dan ook in veranderde verhoudingen, er toch evengoed maatschappelijke aangelegenheden bestaan, want overal waar zich een groot aantal persoonlijkheden tezamen bevinden die gezamenlijk één leven hebben te leiden, ontstaat een maatschappij, waarin de een, tot op zekere hoogte, van den ander afhankelijk is.

Het evangelie leert ons duidelijk — zoowel door de openbaringen van voorheen als door die der latere dagen — dat Christus persoonlijk op aarde zal komen om met Zijn volk hier te leven. Niet alleen voor een korten tijd, maar dat Hij inderdaad Koning zal zijn over Zijne Heiligen, waarvan een gedeelte met Hem zal komen als Hij verschijnt op de wolken des Hemels, een ander gedeelte uit hunne graven op zal staan bij Zijne komst, en een ander, derde gedeelte, op aarde wezen zal als Hij verschijnt, en uit zal zien naar Zijne komst. Uit deze allen zal dan het nieuw op te richten Koninkrijk worden opgebouwd, met Christus als Hoofd, als Koning alzo, en zij die zich dit hebben waardig gemaakt, als koningen en priesters, aangesteld om met Hem te regeeren, terwijl de groote rest van de allen alsdan aanwezig, onderdanen zullen zijn van het nieuwe en volmaakte koninkrijk, wat naar rechtvaardige en alwijze wetten zal worden bestuurd.

Om burger te zijn van het koninkrijk is reeds, een graad van zeer groote en hooge zaligheid. Behalve hen die alsdan op aarde zullen leven, en die den dood dan nog hebben te passeeren, bestaan de aardbewoners — en als zoodanig de onderdanen van het koninkrijk — allen uit opgestane wezens. Krachtens het feit dat deze opgestanen allen deel hadden aan de eerste opstanding, — herinnert u dat de eerste opstanding, beginnende met Christus en zij die tegelijkertijd, of

althans onmiddellijk na Hem, uit hunne graven verreezen, door is blijven gaan, en gedurende heel den tijd van het duizendjarige rijk door zal blijven gaan — is daarmede op 't zelfde oogenblik de waarborg gegeven dat die allen een zekeren graad van volkomenheid hadden bereikt, daar anders voortkoming in de eerste opstanding niet mogelijk was. Die, reeds tot zekeren graad van volmaaktheid gekomen wezens, dienen te worden geregeerd, en even als de Heer altijd en overal er voor heeft gezorgd, eeuwen en eeuwen voordien reeds, dat er voldoende, en voldoende geschoolde, krachten aanwezig waren om Zijn werk te doen, zoo ook heeft de Heer er voor gezorgd, en zorgt Hij er nog thans voor, dat voor de toekomstige koningen en priesters, dan benoodigd tot medehelpers van den grooten Koning Christus, er wezens aanwezig zullen zijn die bekwaam zijn en oprecht genoeg, om met Hem in rechtvaardigheid te regeeren.

Nu hebben wij voorts er steeds aan te denken dat er nooit of nimmer iets zal gebeuren wat niet gansch natuurlijk is. Met andere woorden, wij zouden ons een geheel verkeerde gedachte vormen als wij zouden denken dat maar zoo op één oogenblik de Heer de benoodigde kennis en rechtvaardigheid als eenen mantel werpen zou op de schouders van hen die aangewezen zullen zijn in de toekomst dat verantwoordelijke werk, om mederegeerders te zijn met Christus namelijk, te kunnen volbrengen.

Even als alles wat men zich ooit of immer eigen kan maken, komen moet door volhardende studie, door volhardend geloof, gepaard met volhardend werk, even zoo ook zal de bekwaamheid, voor Christus' medehelpers van noode, om in hunne functiën geschoold en rechtvaardig op te kunnen treden, een bekwaamheid moeten zijn die van te voren dient te worden gekweekt. En dewijl die bekwaamheid zóó veelomvattend moet wezen, omdat de te behandelen zaken van zóó veel omvattenden omvang zijn, is het noodig dat elke zielehoedanigheid van de toekomstige mederegeerders ontwikkeld wordt.

En hoe moet deze ontwikkeling geschieden? En waarover dient die ontwikkeling zich uit te strekken? Wij hebben bij verschillende andere uiteenzettingen reeds herhaalde malen gezien dat de mensch bestaat uit twee deelen die, zal het individu volmaakt zijn, eveneens volmaakt behooren te wezen. Die deelen zijn, wij weten het, geest en lichaam. Want, ofschoon de levende intelligentie, vóór zijne komst hier op aarde, slechts een geest was die nog niet van te voren begiftigd was geworden met het vleesch, die intelligentie, eenmaal „vleesch geworden”, zal dat vleesch slechts tijdelijk meer afleggen in de toekomst, zooals wij gezien hebben, sprekende over de opstanding.

De ontwikkeling dient zich alzoo uit te strekken over het welzijn van den geest, maar ook over het welzijn van het lichaam, wat bestemd is de onafscheidbare metgezel te zijn in de toekomst.

Hoe gebrekkig en eenzijdig ook, is toch bij de secten van den dag, om ons heen, die geestesontwikkeling ook doel. Zij kan echter nooit zoo zijn als zulks is bij de geloovers in het ware evangelie. Want, het evangelie geeft zich, in onderdeelen uitgewerkt, rekenschap van hetgeen voor de toekomst benodigd is, en weet dat datgene niet anders verkregen kan worden dan door, zoo als wij alreeds hebben gezegd, grondige studie, grondige bekeering, grondige ontwikkeling, en het op grondige wijze kweken van rechtvaardigheid en adeldom des geestes.

Zulks, in onderscheid met de ons omringenden, beschouwd in verband met hetgeen noodig is voor het ééne deel van het bestaan des menschen, de geest namelijk.

Nu wat betreft het andere deel, zooals wij hebben gezien, voor de eeuwen der toekomst onafscheidelijk aan dien geest verbonden. Een deel der benodigde cultiveering van het lichaam hebben wij door openbaring van den hemel reeds ontvangen, Of beter gezegd allich, de grondslagen voor die cultiveering hebben wij ontvangen, en zijn neergelegd in het „Woord van Wijsheid.” Dat „Woord van Wijsheid” geeft ons zekere raadgevingen met betrekking tot de wijze waarop wij ons lichaam dienen te verplegen, om het zoodanig te doen zijn of worden dat het geschikt is de woonplaats te wezen van dien geest die in de toekomst tot zoo groote waardigheid kans heeft geroepen te worden.

Dat „Woord van Wijsheid” leert ons, onze lichamen te onthouden van hetgeen daarvoor schadelijk zou kunnen zijn, en op 't zelfde oogenblik slechts te voeden en te verkwikken met datgene wat heilzaam daarvoor werkt. Nu is het eigenaardig op te merken dat, in hoe eenvoudige woorden ook de beginselen van het „Woord van Wijsheid” gegeven zijn geworden, de dingen verkondigd, toch zóó groot eene wetenschappelijke waarde hebben. Het zijn niet alleen de Heiligen der Laatste Dagen die beweren dat zaken als sterke dranken, tabak, thee en koffie enz., schadelijk zijn voor de constitutie van het menschelijk lichaam, maar duizenden natuuronderzoekers hebben proefondervindelijk aangetoond dat de lichamen van hen die zich wisten te onthouden van al deze en meer schadelijke zaken, een veel grooter weerstandsvermogen bezitten tegen eventueele ziektekiemen, tegen vermoeienis enz., en dat dezulken een veel grooter uithoudingsvermogen ten toon weten te spreiden wanneer het er op aan komt moeilijken en inspannenden arbeid, hetzij lichamelijk of geestelijk, te volbrengen.

Wijl wij toch het „Woord van Wijsheid” vlechten in onze beschouwing dienaangaande, en het ons voor wil komen dat een enkel woord in dit verband alleszins op zijne plaats is, willen wij de gelegenheid niet voorbij laten gaan er tevens nog even ter loops op te wijzen dat, toen wij zoo juist zeiden dat slechts de beginselen, de allereerste uitgangspunten van het „Woord van Wijsheid,” althans woordelijk,

slechts zijn geopenbaard, wij inderdaad ons wel berust waren wat wij zeiden.

De woorden waarin de zaken door het „Woord van Wijsheid” verboden zijn, of althans aangeraden niet te gebruiken, zijn voor een ontzaggelijk uitgebreider beteekenis vatbaar, dan waarin zij geschreven staan. Ook zou het allicht niet ondienstig zijn er bij dezen op te wijzen dat het voor de Heiligen een goede zaak is een ruimeren en breederen blik te hebben wanneer het gaat over deze dingen.

Bijvoorbeeld: In de eerste plaats dat onze toekomstige nageslachten een veel grooter voordeel zullen putten uit hetgeen wij thans leeren dan wij zelve doen. Bedoeling hiermede is, te zeggen dat wanneer onze voorzaten geleerd hadden meer te leven in overeenstemming met de eischen van de natuur die zich nimmer ongestraft laat beledigen, wij een veel sterker geslacht zouden zijn, vatbaar voor een veel langeren levensduur, en voorts in staat een veel meer uitgebreide kennis te ontwikkelen of te verkrijgen. In de tweede plaats dat, hoewel wij bij de letter van het „Woord van Wijsheid” nimmer te streng ons kunnen bepalen wanneer het gaat over de grootte van de zaken waarvan wij ons hebben te onthouden, wij daarentegen ook den Geest des Heeren hebben ontvangen, om ons te leiden in zake de verdere toepassing ervan, ook in dingen die niet met woorden zijn omschreven. Laten wij dit door een enkel voorbeeld ophelderen. Onder de Heiligen is zoo algemeen gangbaar het idee van het „Woord van Wijsheid,” en de daarin verboden koffie en thee, dat alhaast iemand die tóch koffie of thee zou gebruiken, niet beschouwd wordt als een goed lid van de Kerk. En terecht is zulks zoo. Maar toch, vergeten wij niet dat wij allen ons in menigerlei opzicht evengoed schuldig maken aan overtredingen tegen het Woord van Wijsheid in andere zaken die veel minder op den voorgrond treden. Er worden in onze kringen tal van menschen gevonden die tot geen prijs een kop koffie of thee, om van ergere dingen niet te spreken, zouden willen nuttigen, en die toch avond aan avond, niet schromen om twaalf, één uur naar bed te gaan, en die, wanneer hunne omstandigheden hen zulks zouden veroorloven, even graag 's morgens tot negen à tien uur in hun bed zouden willen blijven liggen. Sta mij toe de vrijheid te nemen om te zeggen dat deze dingen evengoed overtredingen zijn, zelfs in vele gevallen nog zwaardere overtredingen tegen het „Woord van Wijsheid” dan de zaken eerst genoemd.

Koffiedrinken wordt algemeen uit den booze beschouwd, en vaak en dikwijls heb ik zusters ontmoet die, de oude Hollandsche gastvrijheid niet te kort willende doen, den zendelingen wanneer ze hun bezochten, daardoor in de plaats, hun toch iets willende offereeren, een kop chocolade van zeer verdachte kwaliteit er voor in de plaats gaven. Dat is, mijn geachte lezers, van den regen in den drop

geraken, en aangaande deze dingen behoort door ons inderdaad „wijsheid” te worden gebruikt.

Wij wenschten ons betoog evenwel geene verhandeling te doen zijn over het „Woord van Wijsheid”, redenen waarom we de verdere behandeling van dit eveneens veelomvattende onderwerp zullen laten rusten, en er alleen in zooverre slechts gebruik van zullen maken als noodig is voor de redelijke uiteenzetting van het onderhavige onderwerp.

De geheele strekking van het „Woord van Wijsheid” heeft tot ondergrond de ontwikkeling, zuivering en vorming van het lichaam; opdat, komt eenmaal de tijd dat onze meer volmaakt geworden geest te huizen heeft opnieuw in een lichaam, dit een lichaam vinden kan wat zich heeft leeren afwenden van alle schadelijke gewoonten die hetzelfde voor de toekomst zouden ondermijnen.

Voorts weten wij dat heel het stelsel van het evangelie, heel het stelsel van de goddelijke voorschriften, ons door openbaring geworden, tot doel heeft de ontwikkeling en verbetering van het individu, alleen met het doel dat straks, als de tijd gekomen is dat zich alle mensche-lijke hoedanigheden in vollen wasdom en rijkdom kunnen ontplooiën, de persoonlijkheid gerijpt is voor zijn werk en zijn standplaats.

Voor dit doel strekt het geloof; voor dit doel de bekeering; voor dit doel de doop, en boven- en vooral strekt voor dit doel de ont-vingst van den Heiligen Geest, die overal en steeds tot richtsnoer dienen kan bij alle ondernomen zaken.

Zooals wij allen verder weten, huldigt onze Kerk, eveneens door openbaring, het goddelijke Priesterschap. Het Priesterschap niet ge-geven voor den tijd van het leven hier op aarde, maar strekkende tot in de eeuwigheden voort. Dat Priesterschap, het deel van elk op-recht mannelijk lid van Christus' Kerk, is noodig, zooals de apostel Paulus zegt in Efeze 4, tot „de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs, en der kennis van den Zoon Gods, tot eenen volkomenen man, tot de mate van de grootte van de volheid van Christus.”

(Wordt vervolgd)

Verzwijg 'n zonde van uwen naaste, God zal er U twee der uwen om kwijtschelden.

TOLSTOI.

Zoolang 'n mensch nog wat in zichzelf te snoeien weet, staat 't goed met hem.

THOMAS à KEMPIS.

DE KLEINE DINGEN.

Velen denken dat de gelegenheid iets groots moet zijn en ongewoon, en dat zij hen niet nabij komt. Maar het feit is dat de zekerste trede voor iedereen tot een hoogere plaats, te geraken is door het eigenste ding wat vlak bij ligt, beter te doen.

De hinderpalen voor ons succes zijn in den regel geen groote, maar kleine dingen; zóó klein dat wij er geen acht op slaan, hen gansch en al verwaarloozen.

De wereld bevat zoovele teleurstellingen enkel omdat velen van ons alle dagen droomen van het doen van groote dingen die ver af liggen, maar nalaten de kleine dingen te doen die vlak voor ons zijn.

Het Panamakanaal werd begonnen door op zekeren tijd slechts één schopvol aarde uit te graven. Voltooid evenwel is het 't grootste werk van werktuigkundige kunst in de wereld; het werd ook volbracht door een serie van kleine dingen.

De grondslag van de grootste fortuinen is de zorgvuldige behandeling van heele kleinn sommen, of zelfs gedeelten van heele kleine sommen.

De grootste man der wetenschap is nog niet verheven boven de bestudeering van heele kleine insecten en schijnbaar onbetekende dingen.

De grootste bouwmeesters bouwen alleen door steen na steen op te leggen. Het is voor ons van geene waarde dat wij droomen van machtige structuren, als wij het geduld niet hebben en den eenvoud om kleine dingen te doen, zooals het leggen van steen na steen. Wij kunnen niets groots bereiken als wij ons stellen boven het doen van kleine dingen.

Prachtige visioenen zijn goed, maar zelfs een Angelo kan zijne visioenen alleen beseffen door ze te ontleden in kleine onderdeelen. Het is het visoen dat ons leven omlijnt, maar het zijn de kleine dingen die het schilderij vullen. Wij kunnen het schoon en schitterend maken door onze getrouwheid en ons geduld in kleine dingen.

Uit: „The Christian Herald.”

CONFERENTIEAANKONDIGING.

De halfjaarlijksche conferentiebijeenkomsten van de Groninger hoofdafdeeling zullen worden gehouden in de stad Groningen, op Zondag 20 Mei a.s.

Twee vergaderingen zijn belegd, te houden in het Concerthuis Poelestraat, om 10 uur 's morgens, en om 6 uur 's avonds. Al de leden, vrien en verdere belangstellenden worden hartelijk uitgenoodigd.

EEN WOORD UIT 'T OOSTEN.

Ver uit het oosten klinkt een woord
 Uit overoude tijden,
 En achttien eeuwen droegen 't voort
 Tot troost in alle lijden.
 Het is een woord, verheffend blij,
 De heilgroet „Dat u vrede zij!”
 In duizend droeve harten
 Stilt zij de bange smarten.

Ja, vrede zij u! galmt het voort
 In duizend kerkklokstonen
 En stemt tot lof aan ieder oord,
 Waar dankb're Heil'gen wonen.
 Verbroken is der helle macht,
 De waarheid is aan 't licht gebracht,
 Komt droeven! staakt uw wenen:
 Het leven is verschenen!

O ziet, nog treden overal
 Des vredebrengers voeten.
 En elk, wiens hart hem zoeken zal,
 Hij zal hem ook ontmoeten.
 Alom waar liefde zeeg'nend werkt,
 Bedroefden troost en zwakken sterkt,
 Daar zal 't geloofsvertrouwen
 Zijn heerlijk beeld aanschouwen.

OVERLEDEN.

LAMMERS. Te Amsterdam is op 8 April j.l. overleden Broeder Bernardus Lammers. Geboren 28 October 1854 te Purmerend, was br. Lammers op 5 April 1897 gedoopt en bevestigd door Ouderling H. Koldewijn.

INHOUD:

Allen zullen geoordeeld worden volgens hunne werken en niet volgens naam of stand . . . blz. 129	De kleine dingen. . . blz. 143
De practische godsdienst van de Heiligen. . . „ 137	Conferentieaankondiging „ 143
	Een woord uit 't Oosten. „ 144
	Overleden . . . „ 144

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80. Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.